

opusdei.org

"Una resposta d'amor incondicional"

Homilia de Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei, el 26 de juny, festa de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (pronunciada a la Basílica de Sant Eugeni, Roma).

30/06/2009

Estimats germans i germanes,

oferim avui a Déu el Sant Sacrifici de la Missa en la memòria litúrgica de sant Josepmaria Escrivà, a qui el

Senyor ha suscitat a l'Església (...) per proclamar la vocació universal a la santedat i a l'apostolat.

Ho fem unint-nos als milers de persones que, arreu del món, donen gràcies a Déu pel do que ha fet a l'Església i al món sencer amb aquest sacerdot exemplar i sant.

Efectivament, són innumerables els homes i les dones de tota edat, nació i condició social que han après a estimar i seguir Jesús gràcies als ensenyaments i a l'exemple de sant Josepmaria.

Han passat ja 34 anys de la mort de sant Josepmaria. En aquest temps, l'influx de la figura no ha deixat de créixer, i el recurs a la seva intercessió es difon contínuament. Es confirma l'actualitat del missatge que Déu li va confiar perquè el fes fructificar en benefici de tota l'Església, amb la seva resposta generosa i total a la crida que el

Senyor li va fer quan encara era un adolescent. Sant Josepmaria va explicar diverses vegades aquells moments inefables en què Déu li va fer conjeturar l'existència d'un disseny d'amor i d'una missió específica per a la seva vida. La resposta d'aquell noi, que llavors només tenia 15 o 16 anys, va ser un acte de obertura generosa a la Voluntat de Déu, una resposta d'amor total i incondicional que el va portar a fer-se sacerdot, com a manifestació de particular disponibilitat a una crida de la qual no en coneixia encara els detalls. D'ençà d'aquest moment, i durant tota la vida, sant Josepmaria va ser un enamorat de Déu, que va estimar apassionadament també el món i les persones de tots els temps, a les quals va saber transmetre aquesta passió. La festa d'avui ens recorda que entre el Creador i cada criatura s'hi renova un diàleg d'amor semblant: acudim a la intercessió d'aquest sacerdot sant

perquè ens ajudi a respondre amb generositat i alegria al disseny que Déu té per a cadascun de nosaltres.

Quan exhortava els fidels a resar per la santedat dels sacerdots, solia dir que un sacerdot no se'n va sol al Cel: va sempre envoltat d'una cohort d'ànimes. Les ànimes que ha acostat a Déu amb els sagraments, amb la predicació, amb l'oració, amb el zel sacerdotal, amb la caritat pastoral. Per això cal pregar cada dia perquè l'Esperit Sant susciti molts sacerdots sants a l'Església i perquè tots siguem cada vegada més conscients de la nostra ànima sacerdotal. És un deure de tots: homes i dones, joves i ancians, malalts i persones sanes... A tots ens cal tenir present constantment aquesta intenció: amb l'oració, oferint les contrarietats de la vida i petites mortificacions, realitzant bé la feina professional, amb rectitud d'intenció i en presència de Déu. D'aquesta manera

respondrem a la recomanació de Jesucrist: “ *La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors* ” (Mt 9, 37-38).

Aquesta petició, que és sempre necessària, es revela de particular actualitat a propòsit de les vocacions sacerdotals. Fa una setmana que el sant pare Benet XVI ha inaugurat un Any sacerdotal, amb la finalitat d'obtenir del Senyor el do de molts preveres sants al món. Com estem pregant per aquesta intenció? Estem convençuts que cap pot substituir-nos en aquest deure personalíssim?

2. La vida del cristià és sempre una existència sacerdotal, com ensenyen els sants apòstols Pere i Pau, patrons de Roma i de l'Església universal, la solemnitat litúrgica dels quals celebrarem en pocs dies. El Príncep dels Apòstols, en la seva primera carta, ho expressa així: “ *Però*

vosaltres sou llinatge escollit, casa reial, comunitat sacerdotal, nació santa, poble que Déu s'ha reservat, perquè proclameu la lloança d'aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable .” (1 Pe 2, 9). I sant Pau escriu en la Carta als Romans: “ Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable .” (Rm 12, 1).

Tots els cristians participen, amb el Baptisme, del sacerdoci de Crist: hem rebut el sacerdoci comú, divers essencialment del sacerdoci ministerial propi dels ministres sagrats, però no per això menys necessari: ambdós, el sacerdoci dels fidels i el dels preveres, cadascun a la seva manera, són imprescindibles per a l'assoliment de la missió que Crist ha confiat a l'Església per a la salvació del món. Aquest

ensenyament del Magisteri, que s'ha proclamat de manera especialment solemne en el Concili Vaticà II, va ser predicat i difós per sant Josepmaria des del moment de la fundació de l'Opus Dei, el 2 d'octubre de 1928.

Sacerdots i laics constitueixen, doncs, a l'Església, una sola família de fills de Déu. En aquest sentit, com afirmava sant Josepmaria, ***ni com a home, ni com a fidel cristià el sacerdot és pas més que el seglar*** (1). Configurats en Crist, per virtut del Baptisme, tots som membres amb la mateixa dignitat del Cos místic i igualment responsables del compliment de la missió de l'Església, que cadascun realitza de manera específica. Després, ***en els ordenats, aquest sacerdoci ministerial se suma al sacerdoci comú de tots els fidels . Per tant, tot i que seria un error defensar que un sacerdot és més fidel cristià que qualsevol altre fidel, pot afirmar-se, en***

***canvi que és més sacerdot:
pertany, com tots els cristians, a
aquest poble sacerdotal redimit
per Crist i està, a més, marcat amb
el caràcter del sacerdocí
ministerial (2).***

Per la força mateixa de l'ordenació sacerdotal, el prevere es dedica plenament al servei del Poble de Déu, mitjançant les accions específicament sacerdotals: la predicació de la Paraula de Déu, l'administració dels sagraments, en particular del sagrament de la Reconciliació i de l'Eucaristia, i de la guia pastoral de les ànimes. Perquè sense sacerdocí, sense preveres, no hi hauria Església.

Sant Joan Maria Vianney, el Sant Rector d'Ars, deia que "el Sacerdocí és l'amor del cor de Jesús". I Benet XVI comenta: Aquesta commovedora expressió ens dóna peu per reconèixer amb devoció i admiració

l'immens do que suposen els sacerdots, no sols per a l'Església, sinó també per a la humanitat mateixa. Tinc presents tots els preveres que amb humilitat repeteixen cada dia les paraules i els gestos de Crist als fidels cristians i al món sencer, identificant-se amb els pensaments, desitjos i sentiments, així com amb l'estil de vida. Com no destacar-ne els esforços apostòlics, el servei infatigable i ocult, la caritat que no exclou ningú? I què dir de la fidelitat entusiasta de tants sacerdots que, malgrat les dificultats i incomprendiments, perseveren en la vocació d'«amics de Crist», cridats personalment, elegits i enviats per Ell? (3).

3. Tornem als textos propis de la missa d'avui. La col·lecta, després de posar en relleu que sant Josepmaria ha estat cridat per Déu a proclamar la vocació universal a la santedat i a l'apostolat, afegeix: “concediu-nos,

per la seva intercessió i el seu exemple, que en l'exercici del treball ordinari ens configurem al teu Fill Jesucrist i servim amb amor ardent a l'obra de la Redempció”.

El treball quotidià i les circumstàncies corrents de la vida constitueixen el camp específic on es desenvolupa l'interès laïcal en la cerca de la santedat i de l'apostolat. En aquest context s'insereix un punt molt important de l'espiritualitat proposada per sant Josepmaria: fer totes les coses amb ànima sacerdotal i mentalitat laïcal. Amb altres paraules, això significa que als fidels laics se'ls demana que exerceixin la seva professió i totes les altres obligacions familiars i socials amb la mentalitat pròpia de les persones que són cridades a treballar enmig del món i, al mateix temps, amb aquell esperit sacerdotal que és una característica derivada de la vocació cristiana.

Per a això us convido a meditar unes paraules de sant Josepmaria que es refereixen, en particular, als fidels laics: ***tots vosaltres teniu ànima sacerdotal, arrelada en els caràcters sacramentals del baptisme i de la confirmació. Ànima sacerdotal, que no sols poseu en acte quan participeu en el culte litúrgic —i sobretot en el sacrifici eucarístic, arrel i centre de la nostra vida interior—, sinó en totes les activitats de la vostra vida*** (4).

A Forja , a més a més, ofereix un consell específic: ***Si actues —vius i treballes—de cara a Déu, per raons d'amor i de servei, amb ànima sacerdotal, encara que no siguis sacerdot, tota la teva acció adquireix un genuí sentit sobrenatural, que manté unida la teva vida sencera a la font de totes les gràcies*** (5).

Sant Josepmaria va predicar incansablement aquest missatge, fins aquell matí del 26 de juny de 1975 en la qual, al voltant d'una hora després d'haver parlat d'aquestes qüestions en una reunió, el Senyor el va cridar. També és obligació nostra fer present aquest missatge, descobrir a tantes i tants amics i col·legues la bellesa d'aquesta realitat: tots som cridats a la santedat, que és unió amb Jesucrist i plenitud de l'amor, i que pot ésser assolida en qualsevol condició, edat i lloc.

Ho repetirem aviat amb paraules de la litúrgia: Rep, Pare sant, aquests dons que us oferim en la commemoració de sant Josepmaria, perquè, pel sacrifici de Crist ofert en l'ara de la Creu, que es fa present en el sagrament, vulguis santificar totes les nostres obres.

Confiem a la intercessió de la Mare de Déu totes aquestes aspiracions,

ben units a la persona i a les intencions del Romà Pontífex. Mare nostra, obté del teu Fill per a nosaltres unes collites abundants de preveres sants, forjats a la mesura del Cor de Crist, que amb el seu ministeri, amb el seu exemple i amb la seva oració obrin de bat a bat les portes de la vida eterna a moltes ànimes. Així sigui.

.....

1. Sant Josepmaria Escrivà, Homilia Sacerdot per a l'eternitat, 13-IV-1973.
2. Ibíd.
3. Benet XVI, Carta als sacerdots amb motiu de l'Any sacerdotal, 16-VI-2009.
4. Sant Josepmaria Escrivà, Carta 6-V-1945, n. 27.
5. Sant Josepmaria Escrivà, Forja, n. 369.

josemariaescriva.info (versió
original en castellà)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/una-resposta-
damor-incondicional/](https://opusdei.org/ca/article/una-resposta-damor-incondicional/) (01/04/2026)